

La vida sense màquina de rentar

Una neteja de l'entorn permet veure de nou el que queda del rentador de Santa Maria de Porqueres, una relíquia del segle passat

L'estructura del rentador, molt deteriorada, i al fons, l'església de Santa Maria de Porqueres. Foto: R. E.

Un parell de nens que no devien tenir més de deu anys la setmana passada s'estaven mirant encuriolats l'enorme recipient de pedra que ha aparegut a prop de l'església de Santa Maria de Porqueres. No sabien per què podia servir i –ho admeto– aquest cronista tampoc ho tenia gaire clar. Un senyor gran (el seu avi?) els va aclarir que allò devia ser un rentador. “Un rentador?”, van deixar anar la mainada posant aquella cara de quan no et creus una cosa. Vaig abandonar l'escena quan l'home iniciava una explicació –sospito que feixuga– sobre els precedents de les màquines que ho fan tot i la dura vida a pagès en temps reculats.

Efectivament, des de fa uns dies es pot contemplar el que queda de l'antic rentador de Santa Maria de Porqueres. Durant dècades havia passat desapercebut perquè restava amagat per la vegetació

que omplia el turó sobre el qual van erigir la imponent església. Sincerament, no és gran cosa, no impressiona, i encara menys quan té de veí el temple romànic. En canvi, és un petit tresor, si és que ens interessa conservar el patrimoni menut, els testimonis del dia a dia dels nostres avantpassats.

De la neteja, se n'ha cuidat el Grup de Treball del Patrimoni del Pla de l'Estany, un grup de voluntaris que ja han recuperat molts elements arquitectònics a la comarca.

Miquel Rustullet, coordinador del grup, explica en l'article que es publica en el programa de la festa major de Porqueres que molt probablement el rentador el van fer construir els propietaris del castell –situat a pocs metres– en la dècada de 1920 i que el solien utilitzar els masovers del castell i la gent de ca l'Escolà, una casa del costat de l'església. El rentador es nodria de l'aigua del Tenyers (a la vora del Frigolet) i no només servia perquè les dones hi anessin a rentar la roba, sinó que s'hi abeurava el bestiar i, si convenia, se n'extreia aigua per als horts o per omplir els càntirs. Cap al 1950 ja no s'utilitzava, apunta Rustullet.

Amb l'abandonament s'han perdut diverses parts del gran recipient, com la pica o el broc de la font. L'Ajuntament mirarà de reconstruir-ho de seguida que aconseguixi recursos, ens ha dit l'alcalde.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 15-05-2016 Pàgina 30

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/2-societat/5-societat/967320-la-vida-sense-maquina-de-rentar.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui